

Hermed rammes visse Grupper ret føleligt, men det er ganske nødvendigt, hvis hele den tilsigtede Omregulering af Pensionsforholdene for Civilarbejderne paa rationelt Grundlag (en mere ligelig Fordeling af Pensioneringsmulighederne for de forskellige Grupper, Forhøjelse af Enkøpensionen, som i Forhold til Tjenestemændenes var urimelig lav, o. s. v.) skal kunne finde Sted indenfor et overskueligt Tidsrum og indenfor den økonomiske Ramme, der er lagt for denne Lovrevision, og det maa bemærkes, at Nedskræingerne af de hittidige Pensionsrettigheder i væsentlig Grad kun rammer Grupper, som paa Grund af den efter Emanationen af Civilarbejderloven af 1907 stedfundne Udvikling har opnaaet en ganske urimelig — og i Virkeligheden ganske utilsigtet — Forbedring af Pensionsvilkårene.

De, hvis Pensionsmuligheder i mere betydeligt Omfang forringes ved Forslaget, er nemlig særlig dem, som efter den nuværende Lovs Regler henhører under Pensionsklasse A. (Lovens § 2), hvortil de militære Lærere hører. I Modsætning til de øvrige Civilarbejdere fastsættes disses Pension paa Grundlag af den faktiske Lønningstægt. Da praktisk talt alle disse Civilarbejdere har været *konjunkturlønnede* (d. v. s. for Lærernes Vedkommende, at de har oppebaaret en til Prisniveauet svarende Timebetaling), vil det altsaa sige, at de, naar de efter Loven af 1907 har Adgang til Pension i Forhold til deres faktiske Løn, allerede herved faar Godtgørelse for Prisniveauets Stigning siden 1907 (altsaa bedre Vilkaar end Tjenestemændenes, hvis Pensioner jo kun staaar i Forhold til den faste Løn, men ikke til Reguleringstillæg, Stedstillæg m. v.). Den gunstige Pension, de som Følge heraf opnaar efter Loven af 1907, skal ikke desto mindre efter de gældende Regler forhøjes med mindst 30 pCt., hvilket skyldes, at Lov Nr. 173 af 1. Maj 1923 om Tillæg til Ventepenge, Pensioner og Understøttelser, der er fastsat i Henhold til de før 1. Oktober 1919 gældende Love, i § 1 foreskriver en saadan Forhøjelse af alle Pensioner, som er fastsat efter den ældre Pensionslovgivnings Regler (d. v. s. Pensionslovgivningen fra før 1. Oktober 1919). Det har formentlig ikke været tilsigtet, at Civilarbejderne skulde have dobbelt Dyrtdsforhøjelse, men saaledes som § 1 i Loven af 1. Maj 1923 er blevet formuleret, er dette ikke desto mindre blevet Tilfældet. Til de saaledes ekstraordinært forhøjede Pensioner skal der yderligere ydes Reguleringstillæg ligesom til andre Pensioner.

For de militære Lægers Vedkommende kommer dertil den Urimelighed, at de med faa Undtagelser er pensionsberettigede Tjenestemænd i Statens eller Kommunens Tjeneste eller pensionerede som saadanne. De af dem, der er Tjenestemænd, kan altsaa efter de nugældende Regler kombinere en pensionsgivende Stilling med et Hverv, som ogsaa giver Adgang til Pension, uagtet dette i Virkeligheden ganske svarer til Tjenestemændenes honorarlønnede Bibeskæftigelser, hvilke jo ikke giver disse Adgang til Pension. De, som oppebærer Pension ved Siden af deres Lærervirksomhed, har ligeledes en Fortrinsstilling, idet Tjenestemændene jo — bortset fra dette Forhold — ikke efter deres Pensionering kan oppebære Løn i pensionsgivende Stilling, uden at Pensionen bliver inddraget.

Det maa anses for paakrævet, at disse Urimeligheder fjernes ved den nye Lov, og at man lader de nye, mere rationelle, Pensionsregler gælde for alle, som ikke allerede har faaet tillagt Pension efter de nugældende Regler.

Da der under Landstingsdebatten blev fremdraget 2 konkrete Eksempler paa Forringelsen af de omhandlede Læreres Pensionsmuligheder som Følge af de ved Forslaget foreslaaede nye Regler, har jeg ladet foretage en nærmere Undersøgelse med Hensyn til disse.

Det første af de fremførte Eksempler kan ikke kontrolleres uden nærmere Oplysninger. Derimod kan det ses, at det sidstnævnte Eksempel (2 145 Kr. efter den gamle Lov og 918 Kr. efter Forslaget) maa dreje sig om en pensioneret Kaptajn, der er Lærer ved Dækofficersskolen og ved Søværnets Officersskole. Denne har i Øjeblikket efter Civilarbejderloven af 1907 Adgang til en Pension paa 2 062 Kr. 20 Ø. aarlig + Reguleringstillæg, men vil efter Forslaget, hvis man regner med, at Nedsættelsen efter § 12, Stk. 1, skal staa i Forhold til f. Eks. det pligtige Timetal for Adjunkter (27 ugtl.), blive 1 020 Kr. 00 Ø. aarlig + Reguleringstillæg. (Forskellen er altsaa knap saa stor, som paagældende Ordfører i Landstinget har regnet med). Den paagældendes Pension bliver altsaa ganske vist omtrent halveret, men en væsentlig Del af Forskellen vil forsvinde, hvis man udskiller den paapegede dobbelte Dyrtdsforhøjelse af Pensionen. I øvrigt kan det oplyses, at den paagældende pensio-